

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 9Csp/53/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6422202530
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Valent
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2023:6422202530.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Igorom Valentom v spore žalobcu: G. M., U.. XX.XX.XXXX, F. R. Š. XXX/X, XXX XX U. R., zast. v konaní: Mgr. Richard Bebjak, Lermontovova 14, 811 05 Bratislava proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a. s., IČO: 47 967 692, Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, o žalobe na zaplatenie 5.380,17 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2.290,- € spolu s 5 % úrokom z omeškania odo dňa 05.09.2022 do zaplatenia, a náklady na uplatnenie pohľadávky vo výške 202,52 €, všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vo zvyšku súd žalobu žalobcu z a m i e t a.

Žiadna zo strán n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou, ktorú podal na tunajší súd 06.09.2022 uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 5.380,17 € spolu s 5 % úrokom z omeškania a ďalším príslušenstvom (náklady na uplatnenie pohľadávky) z titulu bezdôvodného obohatenia (§ 451 Občianskeho zákonníka) na tom skutkovom základe, že žalovaný od pôvodného veriteľa VÚB, a. s. Bratislava, s ktorým uzatvoril žalobca zmluvu o spotrebnom úvere, neplatne ako postupník nadobudol pohľadávku v dôsledku čoho došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu, ktorého vydania sa žalobca domáhal.

2. Súd doručil žalobu pre žalovaného dňa 28.09.2022 spolu s uznesením v zmysle ustanovenia § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) uložil žalovanému povinnosť, aby sa v lehote 10-tich dní písomne vyjadril k žalobe a ak uplatňovaný nárok v celom rozsahu neuzná, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a pripojil listiny za účelom preukázania svojich skutkových tvrdení.

3. Žalovaný podaním zo dňa 26.10.2022 sa vyjadril k žalobe tak, že túto žiada v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť, s argumentáciou, že došlo k platnému a zákonnému postúpeniu s tým, že zmluva o úvere, ktorú uzatvoril právny predchodca žalovaného ako veriteľ a žalobca ako dlžník obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti (Zák. č. 258/2001 Z. z.) a súčasne oznámil, že právny predchodca žalovaného nedisponuje písomným upozornením, resp. výzvou o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, avšak takéto upozornenie právny predchodca žalovaného žalobcovi zasielal.

4. Vyjadrenie žalovaného spolu s uznesením (§ 167 ods. 3 CSP) zo dňa 26.10.2022 súd riadne doručil pre právneho zástupcu žalobcu, ktorý písomným podaním zo dňa 07.11.2022 zdôraznil, že žalobca trvá na podanej žalobe, odkázal na vyjadrenie žalovaného, ktorý neuniesol dôkazné bremeno

o svojom tvrdení, že došlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti predmetného úveru ani že bola žalobcovi doručená výzva banky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách na úhradu dlhu a súčasne namietol dôvodnosť vznesenej námietky premlčania zo strany žalovaného a súčasne sa vyjadril, že dvojročná subjektívna premlčacia doba začala plynúť u žalobcu okamihom, kedy sa dozvedel o bezdôvodnom obohatení žalovaného, čo reálne bolo dňa 22.08.2022 a súčasne odkázal tiež na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k posudzovaniu objektívnej premlčacej doby pri uplatňovanom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v rámci spotrebiteľskej zmluvy v spojitosti s aktuálnou rozhodovacou činnosťou súdneho dvora EÚ, t. j. v trvaní 10-tich rokov.

5. Vyjadrenie žalobcu spolu s uznesením v zmysle ustanovenia § 167 ods. 4 CSP doručil súd pre žalovaného 09.11.2022, ktorý písomným podaním zo dňa 10.11.2022 zotrval na skutkových tvrdeniach, že k postúpeniu pohľadávky došlo zákonným spôsobom i v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách v účinnom znení ku dňu postúpenia pohľadávky (14.12.2015) a odkázal na rozhodovaciu činnosť odvolacích súdov (KS Trenčín sp. zn. 27Co/31/2018, KS Prešov sp. zn. 18Co/44/2016, KS Bratislava sp. zn. 6Co/58/2016). Súčasne predložil listinný dôkaz, a to výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom spolu s doručenkou zo dňa 24.08.2010, ktorá výzva bola doručená pre žalovaného dňa 02.09.2010.

6. Vyjadrenie žalovaného súd doručil žalobcovi a súčasne určil vo veci termín pojednávania na deň 13.12.2022, na ktoré pojednávanie včas a riadne súd strany sporu predvolal.

7. Určeného pojednávania dňa 13.12.2022 sa žalovaný nezúčastnil, a preto súd s využitím ustanovenia § 180 CSP vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalovaného. Na pojednávaní súd realizoval dokazovanie výsluchom samotného žalobcu, výsluchom právneho zástupcu žalobcu, oboznámil sa s listinnými dôkazmi tak, ako boli tieto predložené stranami sporu v konaní, a to zmluvou o poskytnutí spotrebného úveru uzatvorenou medzi právnym predchodcom žalovaného VÚB, a. s. a žalobcom, výzvou na predčasné zosplatenie zostatku úveru, výzvou na úhradu s možnosťou odpustenia dlhu zo dňa 19.05.2017, prehľadom plnenia žalobcu k záväzku pôvodného veriteľa VÚB, a. s. za obdobie od 06.12.2013 do 17.04.2018, výzvou žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia adresovanou žalovanému zo dňa 31.08.2022, záznamom o vykonaní porady Mgr. Richarda Bebjaka a žalobcu zo dňa 22.08.2022, zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenou medzi postupcom Bencont Investment, s. r. o. Bratislava a žalovaným zo dňa 14.12.2015 ako i s písomnými vyjadreniami strán sporu a zistil nasledovný skutkový stav veci :

8. Právny predchodca žalovaného VÚB, a. s. Bratislava uzatvoril so žalobcom ako dlžníkom zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru dňa 01.03.2010 pod číslom XXXXLCLXXXXXXXXX, na základe ktorej zmluvy poskytol veriteľ v zmysle všeobecných ustanovení obchodného zákonníka v spojitosti so zákonom o spotrebiteľských úveroch v tom čase v platnom znení (Zák. č. 258/2001 Z. z.) úver vo výške 1.900,-€, ktorý sa zaviazal dlžník uhrádzať po dobu 36-tich mesiacov v mesačnej splátke vo výške 71,82 €, s dohodnutým čerpaním úveru 01.04.2010, dátumom prvej splátky 01.05.2010 a poslednej splátky 01.04.2013, s dohodnutou úrokovou sadzbou 21,24 % ročne a RPMN vo výške 25,71 %.

Súd konštatuje, že takto uzatvorená zmluva je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou s odkazom na § 2 Zák. č. 258/2001 Z. z. v platnom a účinnom znení ku dňu uzatvorenia zmluvy, t. j. ku dňu 01.03.2010.

Žalobca predložil spolu so žalobou listinný dôkaz, a to výzvu na predčasné zosplatenie úveru adresovanú žalobcovi ako dlžníkovi veriteľom dňa 24.08.2010 s tým, že ku dňu 24.08.2010 veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a uviedol výšku zostatku nesplateného úveru na sumu 2.160,05 €, pričom žalobca nepopieral, že takáto výzva zo strany veriteľa mu bola ako dlžníkovi doručená.

Žalobca v žalobe a i na pojednávaní vo svojej výpovedi ako i prostredníctvom svojho právneho zástupcu zdôraznil, že pôvodný veriteľ zmluvou o postúpení pohľadávok postúpil predmetnú pohľadávku dňa 25.09.2013 na postupníka Bencont Investment, s. r. o. Bratislava a následne ďalšou zmluvou o postúpení pohľadávok Bencont Investment, s. r. o. Bratislava postúpil pohľadávku na žalovaného, t. j. Bencont Collection, a. s. Bratislava, Vajnorská 100/A zmluvou, ktorá uzatvorená 14.12.2015.

Žalobca namietal zákonné zosplatenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere s odôvodnením, že nebol dodržaný postup podľa v tom čase platnej právnej úpravy v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) s tým, že ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Žalobca zdôraznil, že pred zosplatnením úveru, pôvodný veriteľ ho neupozornil osobitnou výzvou ako dlžníka na možnosť uplatnenia práva na zosplatnenie. Zosplatnenie považoval žalobca za neplatné.

Žalobca považoval za neplatné aj postúpenie pohľadávky pôvodného veriteľa na postupníka s argumentáciou, že došlo k porušeniu § 92 ods. 8 Zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách v platnom účinnom znení ku dňu postúpenia tým, že zo strany pôvodného veriteľa nebol dodržaný zákonný postup pri postúpení pohľadávky, nakoľko nedošlo k výzve na úhradu pohľadávky po tom, čo bol žalobca nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní a nebol dodržaný súčasne ani zákonný postup pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru.

Podľa žalobcu, ak žalovaný prijal plnenie od žalobcu v rozsahu uplatňovaného nároku žalobcu žalobou v konaní, takéto plnenie prijal z dôvodu neplatného postúpenia bez právneho dôvodu a preto sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia žalobca v konaní voči žalovanému s odkazom na § 451 OZ.

Žalovaný spochybnil tvrdenia žalobcu o tom, že pôvodný veriteľ zosplatnil úver v rozpore s ustanovením § 53 ods. 8 OZ v účinnom znení ku dňu zosplatnenia. Nepredložil však žiadne listinné dôkazy za účelom preukázania svojich skutkových tvrdení o tom, že úver bol zosplatnený zákonným spôsobom, t. j. že pred zosplatnením bol osobitnou výzvou dlžník upozornený na možnosť zosplatnenia. Súčasne žalovaný dodal, že upozornenie zo dňa 24.08.2010, ktoré bolo doručené ako zosplatnenie úveru, je zároveň výzvou banky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách a žalovaný bol do dňa postúpenia 14.12.2015 viac 90 dní v omeškaní. Žalovaný však nepredložil žiadne listinné dôkazy ani za preukázanie takýchto skutkových tvrdení.

Súčasne žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatňovaného nároku žalobcu s odôvodnením, že došlo k premlčaniu a nároku jednak subjektívnej premlčacej dvojročnej dobe ako i k premlčaniu nároku v rámci objektívnej trojročnej premlčacej doby.

9. Súd vec právne posúdil nasledovne:

Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 OZ, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 92 ods. 8 Zák. č. 483/2001 Z. z. v platnom a účinnom znení ku dňu postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“) aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 525 ods. 2 OZ, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

Podľa § 451 OZ, kto sa úkor iného obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

10. V konaní nebolo sporným, že právny predchodca žalovaného v postavení veriteľa VÚB, a. s. Bratislava a žalobca v postavení spotrebiteľa uzatvorili dňa 01.03.2010 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Sporným nebola tiež skutočnosť, že z titulu takto uzatvorenej zmluvy poskytol žalobca ako dlžník v čase od 06.12.2013 do 17.04.2018 plnenie na úhradu úveru v rozsahu 5.380,17 € (čl. 6-7 spisu).

11. Žalobca v konaní namietal platnosť zosplatnenia úveru pôvodným veriteľom, namietal tiež platnosť postúpenia pohľadávky z pôvodného veriteľa na postupníka z dôvodu neplatnosti pre nedodržanie zákonného postupu pre postúpenie pohľadávky v zmysle zákona o bankách.

12. V konaní žalovaný nepreukázal, že pôvodný veriteľ dodržal pri zosplatnení pohľadávky postup v zmysle zákonného ustanovenia § 53 ods. 8 OZ v platnom a účinnom znení ku dňu zosplatnenia pohľadávky, t. j. ku dňu 24.08.2010. Žalovaný predložil súdu len oznámenie o zosplatnení úveru zo dňa 24.08.2010, nepredložil však, že súčasne upozornil žalobcu ako spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní osobitnou výzvou na zosplatnenie úveru z dôvodu omeškania so zaplatením splátok úveru. V rámci svojej obrany žalovaný nepredložil súdu žiadne dôkazy (písomné potvrdenia, výzvy, resp. iné dôkazy) preukazujúce jeho tvrdenia o tom, že pred postúpením pohľadávky bol dodržaný zákonný postup v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách v čase účinnom a platnom ku dňu postúpenia pohľadávky, t. j. že pred postúpením pohľadávky pôvodný veriteľ zaslal dlžníkovi pred postúpením pohľadávky písomnú výzvu k úhrade dlžnej sumy s tým, že žalobca ako dlžník bol nepretržite, dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so svojím plnením.

13. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že dané postúpenie pohľadávky bolo realizované v rozpore so zákonom (§ 92 ods. 8 Zákona o bankách), a preto takýto právny úkon, t. j. postúpenie je právnym úkonom neplatným s odkazom na § 39 OZ, pretože odporuje zákonu.

14. K argumentácii žalovaného i s odkazom na rozhodovaciai činnosť odvolacích súdov, ktoré označil vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe, t. j. že § 92 ods. 8 Zákona o bankách sa vzťahuje len na ochranu klientov v rámci bankového tajomstva je nutné uviesť, že výklad predmetného ustanovenia bol zjednotený judikatúrou Najvyššieho súdu SR (1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, 7Cdo/26/2017 zo dňa 16.07.2018), kde najvyšší súd za účelom zjednotenia výkladu ustanovenia § 92 ods. 8 o bankách uviedol, že takéto ustanovenie neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež ochranu práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením je i podľa rozhodovacej činnosti NS SR neplatným právnym úkonom.

15. Súd preto vzhľadom na vyššie uvedené uzatvára, že postúpenie pohľadávky z pôvodného veriteľa VÚB, a. s. Bratislava, ktoré bolo realizované pôvodne na postupníka Bencont Investment, s. r. o. zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 25.09.2013 je neplatné, a preto je neplatné i následné ďalšie postúpenie realizované zmluvou o postúpení pohľadávky medzi Bencont Investment, s. r. o. Bratislava a žalovaným.

16. Žalobca preukázal potvrdením od žalovaného, že za obdobie od 06.12.2013 do 17.04.2018 poskytol plnenie na úhradu úveru z titulu uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere s právnym predchodcom žalovaného v rozsahu 5.380,17 € a domáhal sa vydania bezdôvodného obohatenia s poukazom na ustanovenie § 451 OZ s tým, že takéto plnenie v dôsledku neplatného postúpenia predstavuje plnenie prijaté bez právneho dôvodu na strane žalovaného. Žalovaný vzniesol námietku uplatňovaného nároku s márnym uplynutím ako subjektívnej premlčacej doby tak i objektívnej premlčacej doby na strane žalobcu.

17. Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie za 10 rokov odo dňa keď k nemu došlo. Pri premlčaní práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba a to subjektívna v § 107 ods. 1 OZ a objektívna v ods. 2. Začiatok subjektívnej a objektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne, na sebe nezávisle a ich plynutie a skončenie je tiež vzájomne nezávislé, avšak len do tej miery, že subjektívna premlčacia doba môže plynúť len v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemožno prekročiť.

18. Z aktuálneho rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 5Cdo/29/2001 zo dňa 28.09.2021 je zrejmé, že pre určenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby v prípade bezdôvodného obohatenia získaného plnením na základe spotrebiteľskej úverovej zmluvy je podstatná skutočná vedomosť spotrebiteľa o tom, že nemá, resp. nemal plniť splátky spotrebiteľského úveru vo výške dohodnutej v úverovej zmluve. Otázkou nadobudnutia skutočnej vedomosti spotrebiteľa o vzniku bezdôvodného obohatenia o tom, kto sa na jeho úkor obohatil, nemožno preto oddeliť od ustálenia momentu a okamihu, kedy spotrebiteľ takúto vedomosť získal.

V konaní žalobca, ktorý mal pri uzatváraní zmluvy o úvere postavenie spotrebiteľa preukázal, že takúto vedomosť získal až dňa 22.08.2022 v rámci porady s právnym zástupcom (čl. 63 spisu), a preto, ak žaloba žalobcu bola podaná na súd dňa 06.09.2022 bola podaná v rámci plynutia dvojročnej subjektívnej doby a námietka žalovaného je podľa názoru súdu nedôvodná.

Súd dospel k záveru, že nie je dôvodná ani námietka premlčania uplatňovaného nároku v objektívnej premlčacej dobe troch rokov, a to s odkazom na aktuálne rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/268/2021, z ktorého je zrejmé, že analogická aplikácia 10 ročnej objektívnej premlčacej doby súdmi Slovenskej republiky pri práve spotrebiteľa na vydanie bezdôvodného obohatenia, získaným plnením na základe spotrebiteľskej zmluvy je právnym dôsledkom prednosti rozsudku súdneho dvora Európskej únie C485/2019 zo dňa 22.04.2021 s nutnosťou aplikácie i právnom poriadku Slovenskej republiky.

Vzhľadom na to, že podľa rozsudku Súdného dvora zásada efektivity bráni vnútroštátnej úprave objektívnej trojročnej premlčacej lehote, je nevyhnuté na tento typ nárokov subsidiárne uplatňovať 10 ročnú objektívnu premlčaciu lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia, a to bez skúmania zavinenia. Súd preto neprihliadol na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného.

19. Žalobca voči žalovanému uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v rozsahu sumy 5.380,17 € s argumentáciou, že pokiaľ postúpenie pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalovaného je neplatným právnym úkonom pre nedodržanie zákonného postupu pri postúpení pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, celé plnenie prijaté žalovaným zo strany žalobcu z titulu plnenia poskytovaného na základe uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobcom zo dňa 01.03.2010 je plnením prijatým bez právneho dôvodu.

20. Sám žalobca však v konaní predložil listinný dôkaz získaný od žalovaného (čl. 6-7 spisu), kde uviedol, že v čase od 06.12.2013 do 17.04.2018 poskytol plnenie v sume 5.380,17 € na úhradu úveru pôvodnej úverovej zmluvy.

21. Súd však zistil, že žalovaný predmetnú pohľadávku nadobudol titulom postúpenia až zmluvou uzatvorenou medzi postupcom Bencont Investment, s. r. o. a ním ako postupníkom dňa 14.12.2015, pričom úhrady do okamihu postúpenej pohľadávky pre žalovaného neprijal žalovaný, ale jeho právny predchodca, resp. pôvodný veriteľ. Z tohto dôvodu súd všetky platby prijaté pred 14.12.2015 (v celkovej sume 3.090,17 €) nevyhodnotil, ako plnenie prijaté žalovaným, ale iným subjektom (právnymi predchodcami žalovaného) a v tejto časti žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

Súd zaviazal žalovaného len k vydaniu bezdôvodného obohatenia, ktoré bolo reálne prijaté, a to z titulu platby zo dňa 17.04.2018 vo výške 2.290,- € a súčasne zaviazal žalovaného i k zaplateniu príslušného úroku z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni určenom na dobrovoľné plnenie vo výzve žalobcu, ktorá bola odoslaná pre žalovaného pred podaním žaloby na súd dňa 28.08.2022. Súd priznal žalobcovi tiež náklady na uplatnenie pohľadávky podľa § 121 ods. 3 OZ vo výške 202,52 € v súvislosti s nákladmi vynaloženými na právne zastúpenie žalobcu spojených s výzvou na dobrovoľné plnenie adresovanou

právnym zástupcom žalobcu pre žalovaného pred podaním žaloby na súd vo výške tarifnej odmeny v zmysle Vyhl. č. 655/2004 Z. z. , § 13a ods. 1 písm. d).

22. Pokiaľ žalobca uplatnil nárok na priznanie zákonného úroku z omeškania odo dňa nasledujúceho po márnom uplynutí dňa, ktorý určil na dobrovoľné plnenie dňom 05.09.2022 až do zaplatenia vo výške 5 % ročne s odkazom na ustanovenie § 517 ods. 2 OZ v spojitosti s Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ v znení neskorších predpisov, súd uvádza, že je viazaný petitom žaloby a priznal žalobcovi úrok z omeškania uplatňovaný vo výške 5 % napriek tomu, že základná úroková sadzba ECB k prvému dňu omeškania predstavovala 1,25 %, a preto výška úroku z omeškania pri pripočítaní päť percentuálnych bodov bola v čase omeškania v rozsahu 6,25 %.

23. O nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP).

24. O trovách konania súd rozhodol v prejednávanej veci v zmysle § 255 ods. 2 CSP, t. j. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Žiar nad Hronom, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Náležitosťou odvolania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).